

Sygnatura akt IV U 145/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 16 stycznia 2020 r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy , IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w osobie SSR Magdaleny Piątkowskiej

po rozpoznaniu w dniu 16 stycznia 2020 r. na posiedzeniu niejawnym w trybie art. 148¹ kpc

sprawy z odwołania P. Ś.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału we W.:

- z dnia 22.03.2019r., (...)

-z dnia 4.04.2019r., (...) (...),

- z dnia 24.04.2019r. znak: (...)

- z dnia 30.04.2019r., (...)

o zasiłek chorobowy /świadczenie rehabilitacyjne

zmienia zaskarżone, powołane wyżej decyzje Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału we W. i przyznaje powodowi P. Ś. prawo do zasiłku chorobowego za okresy wskazane w zaskarżonych decyzjach oraz prawo do świadczenia rehabilitacyjnego

UZASADNIENIE

Powód P. Ś. wniósł odwołania od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału we W.

- z dnia 22.03.2019r., (...)

-z dnia 4.04.2019r., (...) (...),

- z dnia 24.04.2019r. (...)

- z dnia 30.04.2019r., (...)

odmawiających mu prawa do zasiłku chorobowego oraz świadczenia rehabilitacyjnego. W uzasadnieniu powód wniósł o zmianę zaskarżonych decyzji oraz zawieszenie postępowania do czasu rozpoznania przez Sąd Okręgowy (...)odwołania powoda od decyzji organu rentowego, w której stwierdzono, iż nie podlegał ubezpieczeniom społecznym, w tym chorobowemu i wypadkowemu. Przedstawił stan faktyczny i swoje stanowisko co do podlegania ubezpieczeniu a w konsekwencji zasadność prawa do zasiłku chorobowego i świadczenia rehabilitacyjnego.

W odpowiedzi na odwołania Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. wniósł o oddalenie odwołań i zawieszenie postępowania z przyczyn wskazanych również przez powoda. Wskazano, iż podstawą odmowy świadczeń było nie podleganie przez powoda w spornych okresach ubezpieczeniom społecznym.

Postanowieniem z dnia 9 maja 2019r. postępowanie zawieszono, zgodnie z wnioskiem stron; podjęto po uprawomocnieniu się wyroku Sądu Okręgowego z dnia 10 września 2019r. wydanym w sprawie (...)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód P. Ś. był pracownikiem (...) G. (...) sp. z o.o sp.k. z/s. we W. i z tego tytułu podlegał ubezpieczeniom społecznym : emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu od 26.09.2018r. do 25.12.2018r. Na skutek wypadku w drodze do pracy w dniu 27.09.2018r. powód stał się niezdolny do pracy w okresach: 27.09.2018r.-28.02.2019r. ,1.03.2019r. -27.03.2019r., 28.03.2019r-10.04.2019r. Po tym okresie nadal niezdolny był do pracy.

Dowód:

akta ZUS (w załączeniu)

wyrok Sądu Okręgowego z dnia 10 września 2019r. wydany w sprawie VII U 370/19 z uzasadnieniem (akta w załączeniu)

Przy tak ustalonym stanie faktycznym sąd zważył:

Odwołanie podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2019 r. poz. 645 ze zm.) zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego. Zgodnie zaś z art. 18 powołanej ustawy ubezpieczonemu, który po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokują odzyskanie zdolności do pracy przysługuje świadczenie rehabilitacyjne.

Jak wynika z ustaleń Sądu Okręgowego (...), którymi tut. Sąd jest związany na mocy art. 365 § 1 kpc, powód podlegał ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 26.09.2018r., a zatem niezdolność powoda do pracy powstała w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego i trwała także po ustaniu tego tytułu.

Jak trafnie ujęto to w wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku wydanym dnia 8.08.2019r. w sprawie IAGa (...), związane wyrokiem w myśl powołanego przepisu oznacza dla sądu „brak możliwości zignorowania zarówno ustaleń faktycznych stanowiących bezpośrednio podstawę rozstrzygnięcia, jak i podstawy prawnej. Nie jest dopuszczalne odmienne ustalenie zaistnienia, przebiegu i oceny istotnych dla danego stosunku prawnego zdarzeń faktycznych w kolejnych procesach sądowych, chociażby przedmiot tych spraw się różnił. Mocą wiążącą objęte jest to, co w związku z podstawą sporu stanowiło przedmiot rozstrzygnięcia. Moc wiążącą uzyskuje bowiem rozstrzygnięcie o żądaniu w powiązaniu z jego podstawą faktyczną i w kolejnym postępowaniu sąd ma obowiązek przyjąć, że istotna z punktu widzenia zasadności żądania kwestia kształtowała się tak, jak to zostało ustalone w prawomocnym wyroku. Związanie stron (oraz wyjątkowo innych osób), o którym mowa w art. 365 k.p.c. oznacza, że inne sądy są związane prejudycjalnie, czyli nie mogą dokonać odmiennej oceny prawnej roszczenia, niż zawarta w prejudykacie, ale także nie mogą dokonać odmiennych ustaleń faktycznych. Jest to tzw. pozytywny aspekt prawomocności materialnej. W rezultacie uprawomocnienia się takiego orzeczenia nikt nie może kwestionować nie tylko faktu jego istnienia, lecz także jego treści i to nawet bez względu na to, czy był, czy też nie był stroną postępowania zakończonego tym orzeczeniem”

Z powyższych względów Sąd uznając, iż powód spełnił materialne przesłanki dla uzyskania świadczeń będących przedmiotem zaskarżonych decyzji, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżone decyzje , o czym orzeczono w sentencji wyroku. Z uwagi na fakt, iż przedmiotem decyzji nie była ani wysokość świadczeń ani długość okresu świadczenia rehabilitacyjnego, kwestie te nie znalazły się w wyroku, który stanowił jedynie o prawie powoda do wnioskowanych świadczeń, kwestie te wymagają dalszych decyzji organu rentowego.

Zgodnie z art. 148¹ § 1 k.p.c. sąd może rozpoznać sprawę na posiedzeniu niejawnym, gdy pozwany uznał powództwo lub gdy po złożeniu przez strony pism procesowych i dokumentów, w tym również po wniesieniu zarzutów lub sprzeciwu od nakazu zapłaty albo sprzeciwu od wyroku zaocznego, sąd uzna - mając na względzie całokształt przytoczonych

twierdzeń i zgłoszonych wniosków dowodowych - że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne. W niniejszym postępowaniu po zapoznaniu się ze stanowiskami obu stron, z którego wynikało, iż zasadniczą kwestią sporną jest podleganie przez powoda ubezpieczeniom społecznym, co rozstrzygnął Sąd Okręgowy (...) w powołanym w uzasadnieniu wyroku, Sąd doszedł do przekonania, iż okoliczności sprawy są na tyle jasne, iż nie jest konieczne prowadzenie rozprawy, wobec czego wydał wyrok na posiedzeniu niejawnym.